

عنوان مقاله:

شخصیت مرزی سودابه در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب حماسی، دوره 9، شماره 16 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

نسرین داودنیا نسرین داودنیا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

جلیل تجلیل جلیل تجلیل - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

ناصر سراج خرمی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد دزفول، ایران

خلاصه مقاله:

داستان های شاهنامه - اثر ملی و حماسی ارزش مند ایران - بویژه در بخش های اسطوره ای و پهلوانی دارای معانی عمیق و شگرف است. یکی از زمینه هایی که می تواند بستری مناسب برای پژوهش در شاهنامه باشد و آثار و نتایجی سودمند بدست دهد، بستر نقد و تحلیل شخصیت های شاهنامه است. شخصیت هایی که در شاهنامه نقش آفرینی می کنند، هر کدام می تواند نماد بشر امروزی باشد. تحلیل و نقد کردارها و رفتارهای آنان در روند داستان ها همه به نوعی مشکلات و گرفتاری های انسان امروزی را بتصویر کشیده، که هر روزه با آن ها دست بگریبان است. پژوهش حاضر بر آنست که اختلال شخصیت مرزی را در شخصیت سودابه - نامادری سیاوش و همسر کیکاووس - مورد نقد و تحلیل قرار دهد. در ابتدا ضروری است مقدمه ای پیرامون شخصیت، اختلال شخصیت و ویژگی های شخصیت مرزی بیان شود و سپس صفات و کردارهای سودابه با شخصیت های مرزی مطابقت داده شود. از ملاک هایی که برای تشخیص اختلال شخصیت مرزی در کتاب DSM-IV آمده، سودابه با پنج مورد هم خوانی دارد که عبارت است از: کوشش های مهارگسسته برای اجتناب از طرد یا رهاشدگی واقعی یا خیالی، تکان شوری، حرکات بیان گر تهدید و خود آسیب زنی مکرر، روابط بی ثبات و شدید و انتقام جویی. البته سودابه جز این ملاک ها، ویژگی هایی چون دروغ گویی، مکر و حيله، تهمت زدن و پلیدی نیز دارد که همه این کردارها به دنبال تغییری است که در خودانگاره او رخ داده است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، سودابه، شخصیت، اختلال شخصیت، اختلال شخصیت مرزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541789>

